

РЕШЕНИЕ

№ 601

гр. Сливен, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело №
20222230100561 по описа за 2022 година

Образувано е по предявен от ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: **** срещу ИВ. М. П., ЕГН: ***** от с. **** главен положителен установителен иск с правна квалификация чл. 422 ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ, за сумата 3752,36 лева, съставляваща престирано на застраховано лице застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, причинени на лек автомобил „Ауди“, ДК: СН3330КА управляван от водача Н. Г. ЕГ. от настъпило на 16.11.2016 г. ПТП-на път SLV1112, километър 4 между с. Шивачево и с. Сборище около 17 :40 в тъмната част на денонощието поради недостатъчния контрол на ответника, който бил пастир на стадо биволи допуснал същите да излязат внезапно на пътното платно като едно от тях се било блъснало в процесния автомобил вследствие на което настъпват следните щети на МПС, ведно със законната лихва върху главницата от датата на заявлението-08.11.2021 г. до окончателното ѝ погасяване. Към този иск обективно и кумулативно е съединен акцесорен иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 86 ЗЗД за заплащане на мораторна лихва върху главницата за периода от 04.11.2018 г. до 04.11.2021 г. в размер на 1143,52 лв.

В исквата си молба ищецът твърди, че с полица № 0306X0170766 от 10.12.2015 г., ЗАД “Армеец” било сключило договор за имуществена застраховка “Каско на МПС и Злополука” на лек автомобил марка ****, със срок на действие от 11.12.2016 г. до 10.12.2017 г. Посочва, че на 16.11.2016 г., на път SLV1112, километър 4 между селата Шивачево и Сборище, Област Сливен, около 17.40 ч. в тъмната част на денонощието, било настъпило пътнотранспортно произшествие /ПТП/, предизвикано от недостатъчния контрол на ИВ. М. П., който, като пастир на стадо биволи, бил допуснал животните да излязат внезапно на пътното платно, като се едно от тях се било блъснало в лек автомобил **** и му било нанесло значителни имуществени вреди. Съставен бил Протокол за ПТП № **** от органите на МВР. На пастира ИВ. М. П. му било съставено Наказателно постановление № 16-0455 - 000180/24.11.2016 г., влязло в сила на 10.12.2016 г. Към момента на произшествието лек автомобил **** бил имал активна застраховка „Каско на МПС“ при ЗАД “Армеец” АД, с

полица № ****

Към момента на произшествието автомобил **** бил имал активна застраховка „Каско на МПС“ при ЗАД „Армеец“ АД.

В резултат на гореописаното ПТП. на 17.11.2016 г. в ЗАД „Армеец“ АД било подадено уведомление - декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ с искане за изплащане на обезщетение за нанесените вреди по застраховка „Каско“ автомобил и била заведена преписка по щета № ****

Причинените имуществени вреди на собственика на лек автомобил **** били описани от експерти на ЗАД „Армеец“ в хода на извършване на ликвидационната дейност по преписката. Вложените части, материали и други, както и калкулирания от автосервиза труд за извършения ремонт на лек автомобил марка **** били възлизали на 3742.36 лева, съгласно Доклади по щета № **** от 10.03.2017 г. и от 14.02.2017 г. На 21.02.2017 г. и 17.03.2017 г. ЗАД „Армеец“ АД било заплатило за подмяна на части и извършване на ремонт на пострадалия автомобил дължимото обезщетение, което било видно от приложените към молбата платежни нареждания.

Общият размер на заплатеното от застрахователя по застраховка „Каско“ обезщетение било в размер на 3752.36 лева, представляващо стойността на имуществените вреди, включително направените ликвидационни разноски в размер на 10.00 лева.

Основанието за ангажиране на договорната отговорност на ЗАД „Армеец“ било настъпилото застрахователно събитие, съгласно клауза „П“ от Общите условия към застраховка „Каско“.

Счита, че спрямо ответника ИВ. М. П. била налице деликтна отговорност на основание чл.50 от ЗЗД. Отговорността по чл.50 от ЗЗД можело да се ангажира включително когато вредите били настъпили поради свойствата на самата вещ, без виновно поведение при ползването ѝ, както и когато не съществувала техническа възможност за пълното обезопасяване на вещта. Възможно било отговорността да се ангажира и на двете основания, ако вредите били настъпили в резултат както на вещта, така и от виновното поведение на дадено лице.

Отговорността по чл.50 от ЗЗД се свързвала със задължението да се упражнява надзор върху вещта, което се изразявало в нейното наблюдение и полагане на грижа, с оглед на управлението и употребата ѝ.

С плащането на дължимата за извършените автосервизни услуги сума ЗАД „Армеец“ било изпълнило задължението си в качеството му на застраховател по имуществена застраховка „Каско“ на МПС да покрие за своя сметка щетите, причинени на застрахования автомобил.

На основание чл. 410, ал. 1. т.3 от КЗ. във връзка с чл. 50 от ЗЗД. във вр. чл.86 ЗЗД. Дружеството било встъпило в правата на увреденото лице против причинителя на вредата.

С регресни покани, получени на 08.09.2017г. и на 19.07.2017 г. ищецът твърди, че

бил поканил ИВ. М. П. доброволно да им заплати сумата от 3752.36 лева - заплатено обезщетение за възстановяване на увредения автомобил и извършени ликвидационни разноси по претенцията, но същата не била заплатена.

Моли съдът да признае за установено, че ИВ. М. П., ЕГН ***** дължи на ЗАД „Армеец“ АД сумата от 3 752.36 лева- главница на дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция, мораторната лихва върху главницата за периода от 04.11.2018г. до 04.11.2021 г., възлизаща в размер на 1143.52 лв., заедно със законната лихва от датата на завеждане на производството до окончателното изплащане на вземането, както и направените от нас съдебно - деловодни разноси, включително и възнаграждение за процесуално представителство.

Ответникът е депозирал в срока на чл.131 ГПК отговор на исковата молба, като оспорва иска по основание и размер. Ищцовото дружество правилно било посочило датата на ПТП, но било написало неправилно, че се касае за път „между селата Шивачево и Сборище“.Такъв път на територията на Сливенска област нямало. Имало път Сборище — Шивачево, като част от Общинската пътна мрежа на Община Твърдица. Посочва, че не било вярно, че процесното ПТП било станало на 4 км. от населеното място Шивачево, след като инцидента бил станал до табелата на село Сборище и този участък от пътя се намирал в землището на село Сборище. В приложеният Протокол за ПТП ****, било посочено, че се касае за пътя Шивачево — Сборище, път SLV 1112, и се посочва, че причината за ПТП е : „не направлява или оставя без надзор ппс с животинска тяга или стада и създава пречки (опасности) за движението, птп, ” с което ответникът основно бил нарушил чл.106 ЗДвП. В този момент водачът Н. Г. ЕГ. бил управлявал увреденото МПС в посока към град Шивачево и бил непосредствено до табелата — „край на населеното място“ от южната страна на пътя и начало на населеното място от северната страна на пътя.

Заявява, че не било посочено в исковата молба и в Протокола за констатираното ПТП дали има спиращен път, дали са се били отворили въздушните възглавници в МПС и от коя страна било станало съприкосновението между животното и автомобила, с каква скорост е бил карал водача и какви са били пътните знаци и маркировка в района на ПТП, което имало отношение към характера, вида и размера на причинените щети на МПС.□

В чл.17 от ЗЗЖ било посочено, че „Движението на животните не може да бъде ограничавано по начин,който им причинява болка, страдание или силен страх“, а в §1 от ПЗР на същият закон се посочвало в т.16. "Селскостопански животни" са животни, отглеждани с цел производство на суровини и храни от животински произход или за други селско-или горскостопански цели, или за работа. Това било определяло като задължение на собственика на стадото биволи да им осигури нормален начин за предвижване на домашните животни до пасище, водопойните места и до фермата. Твърди, че бил постъпил така и бил организирал пресичането на пътя, но водачът на МПС не бил видял и възприел стадото, карал бил с висока скорост и не бил възприел стадото, защото вече се било свечерявало, което било нЕ.о задължение да управлява МПС с съответната скорост и концентрирано внимание.

Възразява, че стадото от биволи не било причина за настъпилото ПТП и собственикът на пострадалото животно и ответник по делото не бил съпричинил пътният инцидент, и не бил станал причина за предявената имуществена отговорност, чрез настоящият съдебен иск. Посочва, че стадото с биволи било имало пастир и още три лица, които са го били посрещнали на мястото за пресичане на пътя и са били направили опит да спрат бързо движещият се автомобил по пътя, който бил причинил ПТП. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира сторените по делото разноски. Ищецът носи доказателствена тежест за установяване на фактите, пораждащи суброгационното му право, наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „каска“ между ищеца и увреденото лице, извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение по същата, както и наличието на противоправно поведение на ответника, вида и размера на вредите, както и причинна връзка на вредите с противоправното поведение на ответника.

В тежест на ответника при доказване на горните факти е да докаже, че е изпълнил своите задължения по надзора на воденото от него стадо биволи и осигуряването на безопасното им преминаване на пътя, както и възражението си за съпричиняване от страна на водача на МПС на вредоносния резултат като докаже че поведението на пострадалото лице е допринесло за настъпване на вредоносния резултат и се намира в причинно-следствена връзка с настъпилите вреди. В случая следва да докаже твърденията си, че водачът на МПС се е движил с несъобразена скорост вместо да спре и че това не е противоправно поведение е допринесло за повредата на управляваното МПС.

Районният съд като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 410, ал.1, т.3 от КЗ, вр. чл. 50 и чл. 54 от ЗЗД, вр. чл. 422, ал.1, т.1 от ГПК.

От ангажираните от ищеца доказателства по делото се установява, че с полица № 0306X0170766 от 10.12.2015 г., ЗАД „Армеец“ е сключило договор за имуществена застраховка „Каско на МПС и Злополука“ на лек автомобил марка ****, със срок на действие от 11.12.2016 г. до 10.12.2017 г. Видно от представения по делото ПТП **** на 16.11.2016 г., на път SLV1112, километър 4 между град Шивачево и с. Сборище, Област Сливен, около 17.40 ч. в тъмната част на денонощието, било настъпило пътнотранспортно произшествие /ПТП/, предизвикано от недостатъчния контрол на ИВ. М. П., който, като пастир на стадо биволи е допуснал животните да излязат внезапно на пътното платно, като се едно от тях се е блъснало в лек автомобил **** и му нанесло имуществени вреди. На пастира ИВ. М. П. му е съставено Наказателно постановление № 16-0455 - 000180/24.11.2016 г., влязло в сила на 10.12.2016 г. Към момента на произшествието лек автомобил **** е имал активна застраховка „Каско на МПС“ при ЗАД „Армеец“ АД, с полица № ****

В резултат на гореописаното ПТП. на 17.11.2016 г. в ЗАД „Армеец“ АД е подадено уведомление - декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ с искане за изплащане на обезщетение за нанесените вреди по застраховка „Каско“ автомобил и е заведена преписка по щета № ****

Причинените имуществени вреди на собственика на лек автомобил **** са

описани от експерти на ЗАД „Армеец“ в хода на извършване на ликвидационната дейност по преписката. Вложените части, материали и други, както и калкулирания от автосервиза труд за извършения ремонт на лек автомобил марка **** възлизат на 3742.36 лева, съгласно Доклади по щета № **** от 10.03.2017 г. и от 14.02.2017 г. На 21.02.2017 г. и 17.03.2017 г. ЗАД „Армеец“ АД е заплатило за подмяна на части и извършване на ремонт на пострадалия автомобил дължимото обезщетение, което е видно от приложените към молбата платежни нареждания.

Общият размер на заплатеното от застрахователя по застраховка „Каско“ обезщетение е в размер на 3752.36 лева, представляващо половината от стойността на имуществените вреди, изчислена в условията на съпричиняване, включително направените ликвидационни разноси в размер на 10.00 лева.

Ищцовото дружество е изпратило до ответника две регресни покани, които са получени от него на 19.07.2017 г. и на 08.09.2017 г., като с тези покани му е предоставен едномесечен срок от уведомяването му за доброволно плащане на претендираната сума.

Вещото лице дава заключение, че ПТП се е реализирало при челен удар на автомобила Ауди и пресичащо платното за движение масивно животно, като от техническа гледна точка е налице причинно следствена връзка между механизма на ПТП и нанесените щети на автомобила. Стойността на щетата била в общ размер на 3752,36 лв. и включвала стойността на новите части, труда и материалите. От техническа гледна точка застрахователната компания била спазила техническите норми за калкулиране на щетата регламентирани в Наредба № 24. Вещото лице е приело въз основа на събраните по делото писмени доказателства и протокола за ПТП като официален свидетелстващ документ с обвързваща материална доказателствена сила, че ПТП се е състояло в 17:40 часа на 16.11.2016 г. в тъмната част на денонощието при нормална видимост при пълна тъмнина при движение на автомобила Ауди между гр. Шивачево и с. Сборище, като автомобилът се бил движил на къси светлини на фаровете при суха пътна настилка на двупосочно движение с една лента за движение във всяка посока разделени с прекъсната разделителна линия. В същото време пастирът е допуснал стадо биволи да пресече платното за движение като не е упражнил достатъчен контрол над него като същите са навлезли на платното при напречно пресичане. Лекият автомобил е достигнал стадото, като се е движил с технически съобразена скорост спрямо осветеността и видимостта пред автомобила и се е удар в едно от животните с челната си част като по купето са нанесени щети. Разпитано в съдебно заседание вещото лице заявява, че видимостта за водача към човек в рамките на осветеността на късите светлини на фаровете и видимостта е не по-малко от 50 метра. Ако пастирът е бил обозначен със светлоотразителна жилетка или друг светлинен източник, като при светлоотразителната жилетка възможността за възприятие е около 70-80 метра, а при светлинен източник около 150 метра. В протокола за ПТП има час на съставяне на протокола, който е 18,50 часа.

От показанията на разпитания по делото свидетел Е., който е водач на процесния автомобил се установява, че движейки се с автомобила си в посока от с. Сборище към гр.

Шивачево, при излизане от селото има мост и стеснен участък като на излизане от селото се движи със скорост около 65/70 км.ч., като от лявата страна на автомобила внезапно го връхлита бивол. След удара вратата не може да се отвори от тази страна и са ударени калник, преден капак и броня. Животното само се отстранило и преминало през автомобила. Бил принуден да спре и да повика КАТ. ПТП било станало през месец ноември между 17:30 часа и 18 часа следобяд в тъмната част на денонощието. Имало и щети по фара, капака и страничното огледало. Не бил видял човек, който да му сигнализира за стадото, а пастирите се били появили след удара. На следващия ден се бил обадил на застрахователя, който му бил изплатил обезщетение. До него пътувала в автомобила бременната му съпруга и инцидентът се бил случил на около 200-300 метра от табелата за с. Сборище. Имало цяло стадо биволи, но само един се ударил в нЕ.ия автомобил. Пастирът бил видял, когато го ударил бивола и спрял автомобила, като полицаите били дошли след 30 минути. Автомобилът бил оставен в сервиз и бил върнат в състоянието му преди удара.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел Х., който заедно с нЕ.ата съпруга е бил пастир на стадото през зимата на 2016 г. към 16,30 часа вечерта докато той вървял отпред на стадото, а тя била вървяла отзад да го подкарва била минала кола, която не била спряла, а той бил махал да спре. Бил облечен със светли дрехи, но водачът не бил спрял, тъй като бил карал със скорост от 100 км.ч. Биволът се бил ударил в колата, след това били дошли другите пастири и били прибрали биволиите, като полицаите били дошли. Животно било оцеляло след удара. На същото място всяка сутрин и вечер били водили стадото и всички други автомобили били спирани. На колата било повредено стъклото и бронята. Автомобилът бил идвал от с. Сборище и бил на около 100 м. от селото. Твърди, че бил на 2 метра от колата и водачът би трябвало да го е видял да му маха. Било 16,30 ч. следобед и било светло. Биволиите идвали отгоре и се били спускали към шосето. Друг пастир и ответника били стояли в долната част за да посрещат биволиите. Това място било вървище за животни и имало табела на края на село Сборище.

Видно от показанията на разпитаната по делото свидетелка Х., съпруга на свидетеля Х. и пастир през м. октомври 2016 г. около 16:30 часа в светлата част на денонощието се бил случил инцидента като били облечени в светли дрехи. Когато бил приближил момента биволиите да пресекат шосето била приближила светла кола, която се била движела бързо. Тя била вървяла отзад на стадото, а мъжът и бил водил животните отпред, като това бил единствения път по който били преминавали животните. Нейният съпруг бил стоял на около 100 метра от колата на средата на пътя и бил махал на водача със светли дрехи, но същият не бил намалил, защото бил карал с около 100 км.ч. и бил спрял автомобила едва след като бил ударил бивола. Мъжът ѝ се бил отдръпнал встрани на пътя, когато колата била приближила за да не го удари и него. Биволиите били вървели без да спират. Стадото било голямо от около 70-80 животни биволи и крави. Удареният бивол бил оцелял, а на ударения автомобил били повредени фара и бронята. Водачът бил агресивен след удара и не бил адекватен. Свидетелката и съпругът ѝ вече не работили за ответника, но за него били работили техни роднини. Автомобилът бил с включени светлини.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел Димитров е работил заедно с ответника като пастир инцидентът се бил случил в 16,30 часа през месец ноември 2016 г. животните били преминавали, а той и ответникът били отивали да ги посрещат, като свидетелят Х. бил вървял напред на стадото, а свидетелката Х. била подкарвала стадото отзад. Свидателят Х. бил започнал да маха с ръце на автомобила, който бил бързо наближавал стадото, като свидетелят Х. бил на около 200 метра от автомобила, като нещата съпруга го била дръпнала иначе колата щяла да го удари и същата била ударила бивола. Стадото било от около 80 животни и вървяло бавно, нищо не могло да ги спре и докато се извървят животните отбивали движението от пътя. Водачът бил карал с превишена скорост и затова не могъл да спре и ударил бивола. Нямало предупредителен знак, че през този участък преминават животни, а единствено знак, че има мост. Това място било определено от кмета на с. Сборище за вървище на животни. Водачът бил агресивен и се бил обадил на полицията, като полицаите били дошли около 17,40 часа половин час след като били извикани. Било светлата част на деня, тъй като гледали да приберат животните по светло за да не пречат на движението и да ги издоят. Имал видимост от мястото където се намирал как се случил инцидента. Автомобилът не бил с включени светлини.

Съдът кредитира показанията на свидетеля Е. като кореспондиращи със събрания по делото писмен доказателствен материал и изготвената по делото съдебно-автотехническа експертиза.

Съдът не кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели Х., Х. и Димитров, тъй като същите на първо място не са взаимно допълващи се и безпротиворечиви и не кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал, поради което в своята съвкупност не са в състояние да оборят констатациите на съставения процесен протокол за ПТП. Тримата свидетели дават съвпадащи напълно показания единствено по отношение на следните обстоятелства- че часът на процесното ПТП е 16, 30 часа следобяд в светлата част на денонощието, че са участвали във воденето и прибирането на стадото биволи и крави и че процесният автомобил се е движил с превишена скорост. Прави впечатление, че никой от свидетелите не си спомня датата на ПТП, но си спомня с точност часа, което с оглед на изминалото време от повече от пет години от ПТП не изглежда достоверно. На следващо място преценката с каква скорост се е движил автомобила е изцяло субективна и зависи от възприятията на всеки от свидетелите. Не е констатирано, че водачът се е движил с превишена скорост от органите на реда в протокола за ПТП, нито, че е употребил алкохол или наркотици. Разногласие има в свидетелските показания и относно обстоятелството дали са били включени светлините на автомобила, в какъв цвят са били дрехите на пастира Х. и от какво разстояние същият е махал на автомобила, както и дали има на процесния участък поставен предупредителен знак за преминаване на животни.

Протоколът за ПТП, съставен от длъжностно лице на МВР в кръга на службата му, по установения ред и форма, е официален документ/чл. 143, ал.1 ГПК/ и доказателство за изявленията пред органа на МВР и извършените от него и пред него действия. Проверка верността на протокола може да се извърши с всички доказателствени средства. Оспорване

верността на официален свидетелстващ документ, какъвто е протоколът за ПТП, не представлява опровергаване съдържанието на официален документ по смисъла на чл. 164, ал.1, т.2 от ГПК, и допустимо е оспорване на механизма на ПТП и настъпилите в резултат на ПТП щети. Механизмът на настъпване на ПТП, часът на нЕ.ото настъпване не се опровергава от показанията на ангажираните от ответника свидетели и се установява от заключението на автотехническата експертиза, без данни да е налице съпричиняване на ПТП-то и от водачът на лекия автомобил. В самия протокол за ПТП е отразен час на настъпване на инцидента и час на съставяне на процесния протокол за ПТП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 3 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за нЕ.ото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, или 2. възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите, или 3. собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 от Закона за задълженията и договорите.

Съгласно чл. 50 от ЗЗД за вредите, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират, а съгласно чл. 45 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму.

За установяване основателността на претенцията си ищецът следваше да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение между него и увреденото лице, със срок на действие, покриващ датата на застрахователното събитие, настъпването на застрахователно събитие в срока на застрахователния договор, че събитието е причинено от вещ собственост на ответника, че вследствие на събитието застрахованият е претърпял твърдените имуществени вреди по вид и размер , наличието на причинно-следствена връзка между събитието и вредоносния резултат; че е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение

Съгласно § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП, "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. Тези водачи имат задължението по чл. 106, ал. 1 ЗДвП, а именно водачите на животни или на стада трябва непрекъснато да направляват животните, така че да не създават пречки и опасности за движението, и да не ги оставят без надзор в обхвата на пътя. Доколкото едно от животните е изскочило на пътното платно може да се заключи, че пастирите работещи при ответника в качеството си на водачи на стадото не са изпълнили това свое задължение.

Като възражение от страна на ответника беше въведено и виновно поведение от страна на водача на автомобила за настъпването на ПТП-то, евентуално съпричиняване от нЕ.а страна. Тези твърдения, доколкото са благоприятни за ответника, следваше да бъдат установени по пътя на доказването от нЕ.а страна. Съгласно трайно установената съдебна практика, не всяко нарушение на установените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на дължимото се за същия обезщетение. За да е налице вина на участник в пътното движение и принос на увредения, е необходимо не само извършването от последния действия да нарушават предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилите вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие. Решенията в този смисъл са Решение № 206 от 12.03.2010 г. на ВКС по т. д. № 35/2009 г., II т. о., ТК, Решение № 444 от 31.10.2012 г. на ВКС по гр. д. № 453/2012 г., IV г. о., ГК. Събраните по делото доказателства, сочат че водача на пострадалия автомобил не е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата. Безспорно е, че последният се е движил със скорост около 65-70 км. ч., при максимално допустима в участъка скорост 90 км. ч. В участъка където е настъпило ПТП-то не е имало поставен знак, който да обозначава опасност от преминаване на животни през платното. Тези факти са установени, както от показанията на свидетеля Е. и от приетата по делото техническа експертиза, но и от протокола за ПТП, приложен по делото. Този протокол официален свидетелстващ документ, издаден е от лице, снабдено с държавна удостоверителна власт, в кръга на нЕ.ата компетентност и са спазени предвидените от закона ред и форма. Поради това той има освен формална и материална доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на длъжностното лице са се осъществили така, както се твърди в документа. Тя е обвързваща съда поради характера на документа и за оборването ѝ е необходимо да се докаже неверността на изявленията, тоест – че удостовереното в документа не отговаря на действителното фактическо положение. В този смисъл, след като в протокола е посочена причината за настъпилото произшествие – неосъществен контрол от страна на пастира върху животното, в резултат на което то е излязло на пътното платно, а доказателства в противното не са събрани, то осъществяването на механизма на произшествието не се поставя под съмнение. В протокола не е посочено нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на водача на пострадалия автомобил. Ответникът не е представил други годни доказателствени средства с равна или по-голяма доказателствена сила, които да позволят да се приеме за доказано виновно поведение или съпричиняване от страна на водача. Последният се е движил със съобразена с обстановката скорост, но не е могъл да реагира – да спре веднага автомобила, поради това, че събитието е било внезапно и трудно предотвратимо от нЕ.а страна. С оглед на изложеното, съдът приема, че не се доказва вина на водача на пострадалия автомобил за настъпилото произшествие, нито каквото и да е съпричиняване от нЕ.а страна. В този смисъл съдът не кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели Х., Х. и Димитров, тъй като същите не са еднопосочни и не съответстват на събрания по делото доказателствен материал. Установено е единствено тяхното субективно възприятие, че автомобилът се е

движил с висока скорост и затова не е спрял. В този смисъл липсват контрастации на вещото лице в изготвената от него съдебно-автотехническа експертиза. Свидетелят Х. се е опитал да сигнализира на водача, но от разстояние на което същият не е имал възможност да го възприеме, тъй като ПТП се е осъществило около 17, 40 часа на 16.11.2016 г. в тъмната част на денонощието съобразно обстоятелствата описани в протокола за ПТП, които не бяха оборени от свидетелските показания, тъй като същите не се кредитират от съда. Свидетелят твърди, че е бил облечен в светли дрехи, но не е носил светлоотразителна жилетка. Не се установи от събраните по делото доказателства, нито обективна нито субективна възможност на водача да възприеме пастира Х. и да предотврати ПТП като спре автомобила.

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 3 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 ЗЗД. Регламентираното с тази норма право е регресно по своя характер. В това производство следва да бъде установено, от една страна, наличието на валидно застрахователно правоотношение между пострадалия и застрахователя и заплащането на застрахователно обезщетение от страна на застрахователя в полза на пострадалия, в изпълнение на задълженията му по застрахователното правоотношение. Това е безспорно установено по делото. От друга страна, следва да бъдат установени елементите от фактическия състав на деликта. Съгласно чл. 50 ЗЗД за вреди, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. За да се ангажира отговорността по реда на чл. 50 ЗЗД е достатъчно да са налице следните предпоставки: наличие на вреди; връзка между тях и дадена вещ; право на собственост и упражняване на надзор спрямо вещта. Съдът намира, че наличието на тези предпоставки е безспорно установено по делото. Извод сочещ, ангажиране отговорността на собственика на животното-ответника по делото.

С оглед изложените по-горе съображения, съдът намира предявеният иск за основателен и доказан и като такъв, следва да бъде уважен.

От заключението на вещото лице са установени и щетите и причинната им връзка с ПТП. Съдът приема, че ПТП настъпва по причина внезапно навлизане в обхвата на пътя на собственото на ответника домашно животно бивол, оставено без надзор от трето на делото лице, което не освобождава ответника да репарира настъпилите имуществени вреди, при доказаната по делото отговорност на посоченото трето лице/пастирите/, на което ответникът възлага да извежда и прибира животните му на паша. Съгласно чл. 50 от ЗЗД за вредите произлезли от каквито и да са вещи отговарят солидарно собственикът и лицето, под чиито надзор се намират, дори и животното да е избягало или се е изгубило, и увреденият може да насочи претенцията за обезщетение за вреди към всеки един от двамата или към двамата.

Доказано е наличието на валидно застрахователно правоотношение с увреденото

лице, настъпването на застрахователното събитие и изплащане на обезщетението на увреденото лице чрез отремонтване на автомобила в доверен на застрахователя сервиз, както и обстоятелствата, от които произтича отговорността на ответника за вреди като собственик на домашно животно причинило ПТП-то.

Доказан е размерът на вредите, които възлизат на заявената в съдебно заседание от вещото лице стойност от 3752,36 лв., което обуславя уважаване на иска на ищеца в пълен размер от 3752,36 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК на 08.11.2021 г., по което заявление е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. N **** на РС-Сливен, по която оспореното от ответника както длъжник вземане на ищеца следва да се признае за съществуващо спрямо ответника, тъй като с изплащане на застрахователно обезщетение ищецът като застраховател на увредения собственик на лек автомобил се суброгира на основание чл. 54 от ЗЗД, вр. чл. 410, ал.1, т.3 от КЗ, в правата на застрахования собственик срещу лицата, посочени в чл. 50 от ЗЗД, в случая срещу собственика на животното, който носи отговорност за причинената вреда. Въпрос на вътрешни отношения между последния и лицето, под чиито надзор се е намирало животното, е чия е вината за настъпилите вреди, които вътрешни отношения са извън предмета на делото, тъй като отговорността по чл. 50 от ЗЗД е обективна и независима от вината на посочените в разпоредбата лица.

Правото на ищеца да предяви регресната си претенция принципно възниква от момента на изплащане на обезщетението, но, за да настъпят последиците на забавата, не е достатъчен само фактът на плащането. По смисъла на чл. 86 от ЗЗД длъжникът дължи обезщетение за забавено плащане от деня на забавата, а тогава, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава от момента на поканата- чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. В настоящия случай, тъй като вземането на застрахователя произтича от закона и няма конкретна дата на изпълнението, ответникът изпада в забава от момента на връчване на поканата. По делото ищецът ангажира писмени доказателства за получена от ответника втора регресна покана на 08.09.2017 г. Доколкото на длъжника е бил даден тридесетдневен срок за доброволно изпълнение, то същият е изпаднал в забава, считано от деня, следващ срока за доброволно изпълнение, а именно от 08.10.2017 г.. Началният момент на лихвата обаче се търси от по- късен период- 04.11.2018 г. до деня преди подаване на заявлението- 04.11.2021 г. и възлиза точно в размер на 1143,52 лева, който съдът намира за доказан на основание чл. 162 от ГПК, като изчислен посредством електронен калкулатор и до който искът следва да се уважи.

С оглед основателността на главния иск следва да бъде уважен и акцесорния иск за заплащането на мораторната лихва в претендирания размер и за претендирания период.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца разноски по делото, възлизащи на 197,92 лв. за дължима държавна такса, 300 лв. възнаграждение на вещо лице и 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и тези в заповедното производство в общ размер на 197,92 лв. / т.12

Мотивиран от горното, Районният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т. 3 КЗ във вр. с чл. 50 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, че ИВ. М. П., ЕГН: ***** от с. **** **ДЪЛЖИ** на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: **** сумата от **3752,36 лева** съставляваща престирано на застраховано лице застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, причинени на лек автомобил „Ауди“, ДК: CH3330KA управляван от водача Н. Г. ЕГ. от настъпило на 16.11.2016 г. ПТП- на път SLV1112, километър 4 между гр. Шивачево и с. Сборище около 17 :40 в тъмната част на денонощието поради недостатъчния контрол на ответника, който бил пастир на стадо биволи допуснал същите да излязат внезапно на пътното платно като едно от тях се било блъснало в процесния автомобил вследствие на което настъпват следните щети на МПС, ведно със законната лихва върху главницата от датата на заявлението-08.11.2021 г. до окончателното ѝ погасяване, както и мораторна лихва върху главницата за периода от 04.11.2018 г. до 04.11.2021 г. в размер **на 1143,52 лв.**, за което вземане е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. N **** г. на РС-Сливен.

ОСЪЖДА ИВ. М. П., ЕГН: ***** от с. **** да заплати на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: **** разноски сторени в исковото производство, възлизащи на 197,92 лв. за дължима държавна такса, 300 лв. възнаграждение на вещо лице и 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение, както и тези в заповедното производство в общ размер на 197,92 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Сливен в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____